

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoP/14/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112203068
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2112203068.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: 1/ O. F., nar. XX.XX.XXXX a 2/ F. F., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, deti matky: L. F., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., T. G. X, t. č. G., I. K. XX, zastúpenej advokátom: JUDr. Miloš Chrenko, Trnava, Hlavná 23 a otca: L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., T. G. X, t. č. G., T. G. XX, zast. advokátkou: JUDr. Dagmar Hornáková, Sereď, A. Hlinku 3044, o úpravu rodičovských práv a povinností, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 5. marca 2012 č. k. 16P/10/2012-21, 2112203068, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že maloletú O. ponecháva v starostlivosti otca a matke ukladá maloletého F. odovzdať do starostlivosti otca.

Matka je povinná predbežne platiť každému z maloletých detí výživné vo výške 30 % životného minima na nezaopatrované dieťa vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám otca.

Upravuje styk matky s maloletými deťmi tak, že matka je oprávnená stýkať sa s oboma maloletými deťmi každú stredu v čase od 16,00 do 19,00 hod.; otec je povinný v určenom čase obe maloleté deti na styk s matkou pripraviť a matke ich v mieste svojho bydliska odovzdať a matka je povinná obe deti otcovi v určenom čase na rovnakom mieste vrátiť.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým zveril maloleté deti O. a F. F. do osobnej starostlivosti otca s tým, že ten ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Zároveň zaviazal matku prispievať na výživu maloletých detí, a to na každé dieťa sumou 30 % životného minima na nezaopatrované dieťa. Styk matky s maloletými deťmi upravil tak, že tá je oprávnená sa s nimi stýkať každú stredu v čase od 16,00 do 19,00 hod., pričom maloleté deti si prevezme a odovzdá v byte otca. Právne rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 102 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. b/ O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne mal potom za to, že návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia bolo potrebné vyhovieť, nakoľko vzťahy medzi otcom a matkou maloletých detí sú vážne narušené, tí nežijú v spoločnej domácnosti a dočasná úprava rodičovských práv a povinností je v záujme maloletých detí. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal z návrhu otca maloletých detí vo veci samej (t. j. návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností) a nim následne predloženého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom zdôraznil, že celkové dokazovanie nebolo možné s ohľadom na charakter predbežného opatrenia vykonať a to bude vykonané až v rozhodovaní vo veci samej. Otec maloletých detí vo svojich podaniach uviedol, že matka maloletých má inú známosť - milenca, s ktorým plánuje v budúcnosti žiť, stretávala sa s ním na rôznych miestach, pričom zanedbávala starostlivosť o maloleté deti, ktoré v noci pravdepodobne nechávala samé, pričom on ako otec maloletých má s deťmi dobrý vzťah, pôvodne pracoval v 4-smennej prevádzke, no svoj pracovný čas prispôbil režimu detí tak, aby sa o nich mohol riadne starať, matka

maloletých opustila spoločnú domácnosť, deti bývajú s otcom a matka si sporadicky bráva mal. F., pre jej nevhodné správanie a vyhrážky z jej strany ako aj zo strany jej milenca bol nútený matke vziať kľúče od bytu a podať trestné oznámenie, matka sa vulgárne chová zasielaní sms-správ svojmu milencovi, (o čom otec maloletých predložil dôkazy). Táto skutočnosť môže podľa otca maloletých negatívne ovplyvniť mravnú výchovu a správanie detí, pričom otec maloletých vyjadril aj obavy, že matka ich vezme do cudzieho prostredia a bude zanedbávať ich výchovu. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa skonštatoval neexistenciu skutočností, ktoré by odôvodňovali odňatie detí otcovi, a naopak vhodnosť ich zverenia práve jemu do osobnej starostlivosti. Spolu s rozhodnutím o zverení maloletých detí rozhodol zároveň aj o výške výživného ako aj o úprave styku, a to vo vyššie uvedenom znení.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie matka a navrhla ho zmeniť tak, aby súd zveril maloletú O. do osobnej starostlivosti otca a maloletého F. do jej osobnej starostlivosti. Dôvodila, že napadnuté predbežné opatrenie vychádza z nesprávnych a neúplných informácií, ktoré navyše otec maloletých účelovo interpretoval a že súd prvého stupňa existenciu rozhodných skutočností neosvedčil, vychádzal len z tvrdení otca maloletých a z dôkazov získaných nezákonným spôsobom. Ďalej uviedla, že podania otca maloletých obsahuje množstvo nepravd a skreslených, jednostranne interpretovaných faktov, ktoré sú doplnené množstvom urážlivých invectív, keď je pravdou, že odišla zo spoločnej domácnosti, no z úplne iných dôvodov ako uvádza otec maloletých, pričom manželská kríza je podľa jej názoru spôsobená konaním otca maloletých, ktorý sa voči nej správa násilne a agresívne, má časté zmeny nálad, holduje alkoholu, je patologicky žiarlivý a v niektorých prípadoch až nepríčetný. Dodala, že otec maloletých detí ju nedôvodne podozrieval z nevery, jeho konanie má charakter citového vydierania a psychického teroru, pričom nevhodne sa správal aj v prítomnosti detí a z uvedených dôvodov bola nútená odísť zo spoločnej domácnosti, pričom otec maloletých na jej odchod reagoval vyhrážkami, že deti už neuvidí, domov sa nedostane a že jej zo života spraví peklo, bez jej vedomia uzavrel novú nájomnú zmluvu len na neho, vzal jej kľúče od bytu a obmedzuje jej styk s maloletými deťmi. Uviedla, že o maloleté deti sa ich otec začal starať adekvátne až po jej odchode zo spoločnej domácnosti, ale v čase podania odvolania sa maloletý F. nachádza už v jej starostlivosti, nakoľko o ňu sám prejavil záujem s tým, že otec stále kričí a nadáva na matku maloletého, čo spôsobuje, že F. sa svojho otca bojí. Namietala, že to bol práve otec maloletých, ktorý si vymýšľal údajných milencov a robil žiarlivostné scény, otcom maloletých predložené údajné dôkazy majúce preukazovať jej neveru nejestujú, pričom akékoľvek mms-správy či fotografie, ktoré má otec maloletých k dispozícii, sú získane nelegálne, bez jej vedomia a súhlasu a ako také nemôžu byť použité v konaní pred súdom. Z uvedených dôvodov, rešpektujúc pritom negatívny postoj maloletej O. k jej osobe, preto navrhla zveriť maloletú O. do osobnej starostlivosti otca a maloletého F. do osobnej starostlivosti matky. V dodatočne doručenom podaní zo dňa 17. mája 2012 navyše poukázala na zlý vplyv otca na maloletú dcéru, ktorý sa prejavuje jej nevhodným správaním v škole a údajným zasielaním sms-správ do neskorých nočných hodín a jej následnou únavou a nekoncentrovanosťou v škole, na dôkaz čoho predložila výpis odosielaných sms-správ.

Otec maloletých detí navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť z už skôr uvedených dôvodov, pričom podotkol, že matka maloletých detí nerešpektuje vykonateľné predbežné opatrenie súdu prvého stupňa, keď maloletého F. už dlhšiu dobu odmieta otcovi vrátiť.

Kolízny opatrovník odporučil do konania priznať znalca z odboru detskej psychológie za účelom zváženia vhodnosti zverenia oboch maloletých do výlučnej starostlivosti jedného z rodičov, možnosti striedavej starostlivosti či prípadnej vhodnosti rozdelenia detí.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastník konania (§ 201 a § 204 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že odvolaniu matky však napriek tomu nemožno priznať vecný úspech.

K veci je potrebné vzhľadom na námietky matky v odvolaní uviesť, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho

vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečie bezprostrednej ujmy.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že:

1. Otec maloletých detí v návrhu na začatie konania vo veci samej ako aj v návrhu na vydanie predbežného opatrenia uviedol skutočnosti súdom prvého stupňa prevzaté do odôvodnenia napadnutého uznesenia, pričom k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pripojil aj fotografie majúce preukazovať nevhodné správanie a neveru matky maloletých.

2. K návrhu na začatie konania o úpravu práv a povinností k maloletým a k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa vyjadrila matka maloletých v podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 14. marca 2012, kde uviedla v podstate totožné tvrdenia ako v neskôr podanom odvolaní proti predbežnému opatreniu.

3. Na pojednávaní konanom dňa 20. marca 2012 otec maloletých detí zotrval na svojich návrhoch a požadoval zveriť deti do jeho osobnej starostlivosti. Matka maloletých požadovala naopak zverenie detí do jej starostlivosti s tým, že zo spoločnej domácnosti odišla do podnájmu, kde býva so svojim priateľom, s ktorým však intímne nežije. Dcéra O. odmietla ísť s ňou, nakoľko sa svojho otca bojí a F. si nevzala, keďže deti nechcela rozdeliť.

4. Z podaní Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava (kolízneho opatrovníka maloletých detí) - zo správy o pomeroch z 5. apríla 2012 a zo 17. apríla 2012 a z vyjadrenia k odvolaniu z 26. apríla 2012 vyplýva, že vzťahy medzi oboma rodičmi sú vážne narušené, čo nepriaznivo vplýva aj na samotné maloleté deti. Staršia dcéra O. je neprimerane vťahovaná do konfliktných situácií medzi rodičmi, otec si ju často berie za svedka, pričom jej vzťah k matke je pod vplyvom súčasnej situácie vážne narušený, k matke má dokonca odmietavý postoj. K maloletému F. má kladné súrodenecké väzby, pričom ten sa pri formovaní vlastného postoja k vzniknutej situácii prispôsobuje názorom sestry, vzhľadom na svoj vek ešte nedokáže vnímať reálne vzťahy v rodine, pričom v jeho veku je prítomnosť matky dôležitá s ohľadom na jeho zdravý vývin. Obe deti vyslovili, že chcú zotrvať u otca. Rodičia maloletých o striedavú starostlivosť neprejavili záujem. Ku dňu 13. apríla 2012 sa maloletý F. nachádzal v starostlivosti matky, ktorá uviedla, že si to sám želá. Záverom kolízny opatrovník skonštatoval veľmi dobré podmienky na starostlivosť o maloleté deti v oboch domácnostiach, pričom však odporučil prizvať do konania znalca z odboru detskej psychológie.

5. Napadnuté uznesenie z 5. marca 2012 bolo matke maloletých detí doručené na adresu G., I. K. XX prostredníctvom súdneho doručovateľa dňa 11. apríla 2012 (viď č. I. 48 spisu). Súd prvého stupňa zvolil doručovanie prostredníctvom súdneho doručovateľa, nakoľko predchádzajúci pokus o doručenie predbežného opatrenia na adresu G., T. G. XX bol neúspešný a zásielka sa vrátila súdu s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“ (č. I. 44). Neušlo však pozornosti odvolacieho súdu že právny zástupca matky maloletých detí sa už dňa 8. marca 2012 dostavil na Okresný súd Trnava za účelom nahliadnutia do súdneho spisu (sp. zn. 16P/10/2012), pričom na jeho požiadanie mu boli vyhotovené fotokópie niektorých listín, okrem iného aj napadnutého uznesenia (pozri č. I. 25). Plnomocenstvo právnomu zástupcovi matka maloletých udelila dňa 7. marca 2012. Z uvedeného je zrejmé, že matka maloletých mala vedomosť o nariadení predbežného opatrenia zverujúceho deti do osobnej starostlivosti otca ešte pred samotným doručením jej takéhoto rozhodnutia prostredníctvom súdneho doručovateľa. Ako vyplýva aj zo správy kolízneho opatrovníka zo 17. apríla 2012, maloletý F. sa nachádza v jej osobnej starostlivosti od 3. apríla 2012 (č. I. 63 spisu) a to aj napriek tomu, že matka si bola vedomá obsahu

neskôr napadaného uznesenia. Zo strany súdu prvého stupňa došlo k pochybeniu, keďže napadnuté uznesenie nebolo doručené právnemu zástupcovi matky do vlastných rúk, ale bolo mu vydané len vo fotokópii po nahliadnutí do spisu a tým bol matke daný priestor, aby v rozpore s napádaným uznesením (o ktorom od svojho právneho zástupcu nesporne mala vedomosť) vzala maloletého do svojej starostlivosti a to ešte pred tým ako sa napádané uznesenie v dôsledku nesprávneho postupu súdu prvého stupňa stalo vykonateľné (dňom jeho doručenia, t. j. 11. apríla 2012).

Podľa § 74 O. s. p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 O. s. p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby

- a) platil výživné v nevyhnutnej miere;
- b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti;
- f) niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ZoR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 4 ZoR súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Po oboznámení sa s obsahom spisu sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa o osvedčení vyššie spomínaných základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti uplatneného nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a taktiež osvedčení, že tu je nebezpečenstvo bezprostrednej hrozacej ujmy. V prvom rade je potrebné uviesť, že je to práve matka maloletých detí, ktorá opustila spoločnú domácnosť a pôvodne ponechala obe maloleté deti v domácnosti s otcom, čo možno považovať za konanie v rozpore s § 28 ods. 1 ZoR. Matka opustila spoločnú domácnosť dobrovoľne s vedomím, že deti necháva u otca, hoci na rozdiel od otca ako hlavný dôvod odchodu uviedla neprimerané, priam až neznesiteľné správanie otca, bola to práve ona, kto túto situáciu riešil opustením manžela a svojich detí. Neprimerané správanie otca má charakter jednostranných nepotvrdených tvrdení, čo možno klásť na rovinu tvrdeniam otca, ktorý matku maloletých obviňuje nie len z krátkodobej nevery. Otec predložil fotografie, ktorých objektom má byť matka maloletých a možno z nich usudzovať morálny prehrešok matky, matka maloletých nespochybňovala

ich pravosť, len uviedla, že tie boli získané nelegálne bez jej vedomia a takto nemôžu byť použité v konaní pred súdom.

Objektívnym faktom tak zostáva len odchod matky zo spoločnej domácnosti, jej spolužitie (hoci podľa jej tvrdení nie intímneho charakteru) so svojím priateľom a najneskôr od 11. apríla 2012 nerešpektovanie vykonateľného predbežného opatrenia tým, že maloletého F. si ponechala aj po tomto dátume vo svojej starostlivosti. Maloletý F. je pritom vo veku, v ktorom síce reálne nevníma vypätú rodinnú situáciu, no potreba stabilného zázemia a pevných rodinných vzťahov však aj napriek zdanlivo kritickej situácii (kritickej z hľadiska zachovania celistvosti rodiny) neznamená nevyhnutnosť jeho vytrhnutia zo spoločnej domácnosti členov rodiny, ktorí túto dobrovoľne neopustili. Obidvaja rodičia javia záujem o výchovu maloletých detí a v obidvoch domácnostiach je v zmysle šetrenia kolízneho opatrovníka vhodné výchovné prostredie. Nesporná je však existencia negatívneho vnímania matky zo strany maloletej O., ktorá k nej cíti odpor, pričom tejto skutočnosti si je vedomá aj matka. Tvrdenia matky maloletej v podaní zo 17. mája 2012, že maloletej sa od času, kedy sa o ňu stará výlučne jej otec, výrazne zhoršilo správanie a prospech v škole je opätovne len konštatovaním v rozpore s tvrdením otca uvedenom už v návrhu na začatie konania, ktorý poukázal na nevhodný vplyv konania matky maloletých detí na ich správanie a na školských výsledkoch ich dcéry O., a to z toho dôvodu, že matka maloletých venovala energiu a čas budovaniu vzťahu so svojim priateľom a nadmerným trávením času v soláriu a na internete. Dcéra O. vyjadrila svoju ochotu zostať v starostlivosti otca a takýto záver pod vplyvom svojej sestry vyslovil aj maloletý F.. Zverenie maloletej do dočasnej osobnej starostlivosti otca, resp. jej ponechanie v tejto starostlivosti, tak podľa odvolacieho súdu sporným nie je. V prípade maloletého F. však odvolací súd musel pristúpiť k ešte detailnejšiemu preskúmaniu vzniknutej situácie, nakoľko jeho vek a rozumová vyspelosť si to jednoznačne vyžadujú. Po preskúmaní rodinných vzťahov sa za najvhodnejšie javí zverenie maloletého F. do starostlivosti otca, a to s prihliadnutím na v jeho veku potrebnú stabilitu rodinného prostredia, možno lepšie zabezpečiť v prostredí, v ktorom doposiaľ vyrastalo a kde žije i jeho sestra a nie u matky v cudzom byte, v ktorom navyše žije s cudzou osobou. Maloletý F. má pozitívny vzťah k sestre (ktorá odmieta byť s matkou) a v zmysle šetrenia kolízneho opatrovníka aj ku svojmu otcovi. Odvolací súd ale poznamenáva, že ide len o dočasnú úpravu, keď je zhodného názoru ako kolízny opatrovník, že je daná potreba nariadenia znaleckého dokazovania vo veci samej ale v súčasnosti pre nutnosť ochrany zdravého vývoja oboch maloletých detí už z vyššie spomínaných dôvodov bolo nevyhnutné upraviť práva a povinnosti ich rodičov v znení uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Tunajší súd v minulosti viackrát poukázal na to, že vo veciach obdobných tej prejednávanej (a zároveň vždy pri nedostatku spolužitia rodičov maloletých detí) potrebným je vytvorenie právneho podkladu pre rozhodnutia požadované aj návrhom vo veci samej (pre rozhodnutia o výživnom, ale aj o styku toho rodiča s deťmi, ktorý by ich podľa neskoršieho rozhodnutia nemal dostať do osobnej starostlivosti - tu samozrejme s výhradou, že nedôjde k rozhodnutiu o striedavej starostlivosti). Práve z tohto dôvodu ale nie je opodstatnenou nielen komplexná predbežná úprava osobnej starostlivosti o deti vrátane všetkých atribútov s tým spojených (teda vrátane úpravy zastupovania maloletých a správy ich majetku spôsobom vlastným rozhodovaniu vo veci samej, ako na to tunajší súd poukázal už vo svojej skoršej rozhodovacej praxi - napr. vo veciach jeho sp. zn. 10CoP/6/2009, 10CoP/1/2008 alebo 11CoP/46/2006, 11CoP/53/2006), ale i pri samotnej osobnej starostlivosti upravovanej predbežným opatrením je buď dôvod nariadiť rodičovi fakticky držiacemu deti (resp. v tomto prípade len jedno dieťa) tie odovzdať druhému rodičovi či prípadne tretej osobe, alebo naopak právne zabezpečiť faktický stav starostlivosti o deti existujúci tu v čase rozhodovania (o predbežnom opatrení).

Tu šlo o prípad oboch takýchto alternatív a odvolací súd vedený už opísanými úvahami preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti predbežnej úpravy osobnej starostlivosti (tu rozumej podľa členenia výroku rozhodnutia okresného súdu) zmenil podľa § 220 O. s. p. spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia (čím však k reálnej zmene prvostupňového uznesenia, čiže k čomu aj len čiastočnému vyhoveniu požiadavke matky z jej odvolania alebo k nariadeniu odovzdania maloletých komukkoľvek inému než ich otcovi nedošlo).

I u rozhodnutia o výživnom potom došlo k faktickému potvrdeniu napadnutého uznesenia, ktorého právnu zmenu (aj tu podľa § 220 O. s. p.) si vyžadovalo len odstránenie nadbytočností približených na začiatku tohto odôvodnenia a tiež záujem na sformulovaní aj tejto časti výroku uznesenia o predbežnom opatrení tým najúspornejším možným spôsobom, a to pri prevzatí celej zákonnej definície tzv. minimálneho výživného z ustanovenia § 62 ods. 3 Zák. o rodine (zákona č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Napokon k faktickému potvrdeniu došlo aj v poslednom v poradí treťom výroku napadaného uznesenia upravujúcom styk matky maloletých s oboma deťmi, kde bolo nutné len tento konkretizovať jeho podrobnejším vymedzením.

O trovách konania potom odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nerozhodoval, pretože šlo len o čiastkové rozhodnutie v stále prebiehajúcim konaní, v ktorom rozhodnutie o trovách konania patrí až konečnému rozhodnutiu.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.